

2123 Stanje nemoči v onstranstvu

21. Oktober 1941: knjiga 30 [Bertha Dudde](#)

Neizkoriščenega časa na Zemlji v onstranstvu ni mogoče nikoli nadoknaditi, čeprav je tudi tam mogoč vzpon k višinam. Proces preobrazbe na Zemlji poteka hitro, medtem ko je v onstranstvu potrebna nepopisno dolga doba, da se duša dvigne do stopnje svetlobe, ki omogoča ustvarjanje in delovanje. Na Zemlji sta volja k Bogu in goreča molitev dovolj, da duša prejme moč, saj ji je ta na voljo v neomejeni meri, medtem ko je v onstranstvu bitje v stanju nepopolnosti brez moči, in zato iz lastne volje ne more ničesar storiti.

Kar pomaga duši, da se osvobodi iz težke ovojnice, zahteva moč. Te moči duša nima, zato svojega stanja ne more poljubno spremeniti, temveč si mora moč najprej pridobiti s svojo voljo. Toda volja je šibka prav zato, ker je bitje nepopolno. V zemeljskem življenju pa zadošča volja k Bogu, da se njegova moč poveča, kakor hitro človek veruje v Jezusa Kristusa in njegovo odrešenijsko delo. Jezus Kristus je to okrepljeno moč volje pridobil za ljudi s svojo smrtjo na križu. Vse, kar človek stori, je izraz moči, zato lahko človek neprestano uporablja in izkorišča moč, saj mu neprestano priteka. Tako kadarkoli lahko opravlja dejanja ljubezni, ki ga osvobajajo njegovih vezi, če le to želi, tudi če je še nepopoln.... tega nepopolno bitje v onstranstvu ne more. Kajti če želi pomagati in dajati ljubezen.... to lahko stori le, če sam prejme ljubezen in jo nato lahko posreduje naprej. In to ljubezen, ki tako postane moč, morajo najprej vanjo usmeriti voljna bitja.... ali bodisi ljudje z molitvijo.... kar pa je dejanje človekove svobodne volje in (molitve) si bitja onostranstva sicer želijo, vendar ga (nikogar) ne morejo prisiliti... ali pa jo podelijo svetlobna bitja, ki so sposobna dajati, a lahko to storijo šele takrat, ko ima bitje željo, da bi tudi samo pomagalo in delovalo z ljubeznijo. Tako mora biti najprej prisotna volja do služenja, preden se lahko zgodi prenos moči, in bitje v svojem bednem stanju najprej misli nase, ne pa na sočutne duše.

Na Zemlji človek uporablja moč za kakršnokoli dejavnost in s tem nenehno služi, ne da bi se tega nujno zavedal. Tako se lahko njegova duša oblikuje tudi nezavedno, če ga notranje nagiba k dobremu in se temu nagibu ne upira. S tem se moč v njem povečuje in njegovo zemeljsko življenje je lahko nepredstavljivo uspešno, saj mu vsako dobro dejanje prinaša novo moč in ga zavestno usmerja k Bogu. V zemeljskem življenju torej človek lahko dela ali opušča, kar želi, saj ga ne ovira pomanjkanje moči, medtem ko v onostranstvu volja samodejno ne daje moči, temveč je volja za pomagati tista, ki mu prinaša moč. Moč, ki jo prejme, koristi tistim bitjem, ki jim želi pomagati, in z voljo do pomoči si pridobi tudi ljubezen svetlobnih bitij, ki se nato obrnejo tudi nanj. Vzpon v višje sfere se za nepopolne duše začne z ljubečim dejanjem, vendar traja nepredstavljivo dolgo, preden doseže isti cilj, ki ga ljudje na Zemlji zlahka dosežejo, saj lahko takoj udeležijo svojo voljo, saj imajo potrebno moč.

Volja in moč sta nujno potrebni za preobrazbo še vedno temnega bitja v bitje svetlobe. Če pa je bitje brez moči, ostaja njegovo stanje nespremenjeno, torej takšno, kakršno je bilo ob odhodu z Zemlje. Volja, usmerjena navzgor, mu prinaša večjo moč, dokler prebiva na Zemlji, medtem ko je v onostranstvu prejemanje te moči povezano z enim pogojem.... in sicer s posredovanjem te moči dušam, ki potrebujejo pomoč. Človek si mora torej želeti moč za druge duše; želja delovati v ljubezni mora biti povod za njeno pridobivanje, tedaj mu bo tudi dana. Zato si mora človek to moč želeti v korist drugih duš. Kot razlog za prošnjo za to moč mora obstajati želja po delovanju v ljubezni; potem mu bo ta moč tudi dana. Pripravljenost za delovanje v ljubezni je torej pogoj za prejem moči. V zemeljskem življenju pa to moč lahko človek poseduje, tudi če je ne uporablja za dejanja ljubezni. In zato lahko človek na Zemlji doseže nepredstavljen duhovni napredek, če le uporablja moč, ki mu pripada, v skladu z Božjo voljo. Lahko se popolnoma preobrazi v bitje svetlobe in ob vstopu v posmrtno življenje stoji v stanju svetlobe, ki mu prinaša nepredstavlljivo nebeško blaženost.

Človek, ki zapusti zemeljsko življenje v duhovni temi, potrebuje neskončno veliko časa, da se preobrazi v nosilca svetlobe, čeprav mu v onostranstvu pomagajo bitja svetlobe, ki nenehno delajo, da bi temo pripeljala k svetlobi... Amen.

[Bertha Dudde](#)

[Emanuel Swedenborg v onostranstvu](#)